

under Nr. 162, og jeg skal da til Slutning anbefale samtlige Ændringsforslag, som enten ere tiltraadte af Udvalget eller af Udvalgets Flertal.

K. M. Klausen: Der er af Ministeriet stillet Forslag om at forhøje Subventionen til Dampskibsrouten Frederikshavn—Gøteborg med 23,000 Kr. Det forenede Dampskibsselskab havde i Forvejen 87,000 Kr. Det er et ret betydeligt Tillæg, der nu forlanges, og naar man ser paa Passager-tallet, som det blev nævnt af den ærede Ordfører (P. T. Nielsen), maa man indrømme, at det er alt for meget at give 9 Kr. i Subvention for hver Passager, der sejler frem eller tilbage paa denne Route. Naar en første Klasses Billet kun koster 8 Kr., er det dog en Urimelighed, at Staten til hver Passager skal give 9 Kr., for at han kan blive befordret, og derfor synes jeg, det er meget naturligt, at Finansudvalget siger Stop og ikke vil gaa med til den Forhøjelse med de 23,000 Kr. Lad det saa gaa, som det kan. Om Selskabet vil gaa ind paa at sejle fremdeles for den gamle Subvention eller trækker sig ud af det, faar at være. Naar det gik rigtigt til, burde denne Route understøttes fra begge Sider. Sverige burde lige saavel være sin Understøttelse som Danmark, og Danmark skulde ikke være ene om at holde Routen oppe paa denne kunstige Maade. Men Sverige ønsker ikke at give det allermindste til Støtte for Routen, det er vor egen Ærgerrighed eller vore egne Interesser, der gøre, at den skal holdes oppe. Naar man ser paa disse store Subventioner, og Fordringerne blive større og større fra Dampskibsselskabernes Side, forekommer det mig, at man maa mere og mere komme ind paa den Tanke, at det bedste vilde være, om Staten selv overtog disse Router, lod bygge de nødvendige Skibe og holdt Routerne i Drift. Det gælder ikke alene denne Route mellem Frederikshavn og Gøteborg, men ogsaa Routen Kalundborg—Aarhus samt Routen Esbjerg—England. Man vilde da undgaa disse store Subventioner, de stadig forøgede Fordringer fra Dampskibsselskabernes Side.

Jeg vil derefter gøre nogle Bemærkninger om et Forslag angaaende 54,500 Kr. til en forbedret Vandforsyning og Kloakanlæg ved Gedser Stationsby. Maa-ske jeg her maa gøre opmærksom paa, at den tidligere Repræsentant for Nykøbing F.-Kredsen, Valdemar Olsen, mange Gange her i Tinget har fremdraget denne Sag. Han har fremdraget den ved Finanslovens første Behandling, han har indbragt An-

dragende fra Befolkningen dernede, og han har paavist for os, hvor nødvendigt det var at gøre noget. Han har fremlagt Analyser af Drikkevandet for os, Analyser, udførte i Steins Laboratorium, tillige med Erklæringer fra Stiftsfysikus og Distriktslægen paa det paagældende Sted. Jeg har selv haft Lejlighed til at se Drikkevandet dernede, som er en brunlig Vædske, og det er ikke saa underligt, naar man ved, at Jordbunden ved Gedser er til Dels opskyllet Strand, fyldt med Tang og Tørv, saa Vandet maa blive mærket deraf. Efter Analyser, som ere forelagte af Valdemar Olsen her i Tinget, er det godtgjort, at dette Drikkevand er sundhedsfarligt, baade raat og kogt. Det har hidtil ikke været muligt at faa gjort det, der burde gøres dernede. Nu endelig i Aar synes de Bestræbelser, der ere satte i Gang, at skulle bære Frugt, idet den højtærede Minister har stillet dette Ændringsforslag om at bevilge 54,500 Kr. mod, at et tilsvarende Beløb bliver tilvejebragt fra anden Side, og der er vist godt Haab om, at dette kan ske, idet baade den paagældende Kommune, Skelby-Gedesby, og Amtet ville yde deres Støtte til Sagens Gennemførelse. Vandet skal hentes oppe fra Landet og føres gennem en Vandledning ned til Gedser Stationsby. En af Grundene til, at man nu endelig er gaaet til at indføre de højest nødvendige Forbedringer, er den, at Gedser er bleven en vigtig Anløbsplads, hvortil der ankommer en stor Mængde Indvandrere hvert Aar. Efterhaanden som Polakimporten stiger mere og mere — og der kommer nu i Tusindvis af Polakker, som gaa i Land ved Gedser —, er det nødvendigt at træffe Foranstaltninger, for at den Smitte, disse Folk muligvis medføre, ikke skal brede sig ud til den øvrige Befolkning. Og det er sikkert, at paa dette Punkt, Gedser, er Smittefaren størst. Hvis Koleraen skulde komme her til Landet, er det mest sandsynligt, at den netop vilde lande paa dette Sted, og den vilde intet Sted finde saa gunstige Betingelser som her i Gedser, hvor man har det slettest mulige Drikkevand, og hvor Kloakforholdene ere af den mest primitive Beskaffenhed. Hvis Koleraen stiger i Land ved Gedser, vil den derfor ikke stige i Land forgæves. Gedser er nu vokset op til at have omtrent 1,000 Indbyggere, og da Statens Interesser ere saa store paa dette Sted, er det ogsaa naturligt, at der bliver gjort noget fra Statens Side. Jeg kan derfor ikke andet end glæde mig over, at det endelig er lykkedes